

VIITORUL ROL

NICOLAE BAROSAN

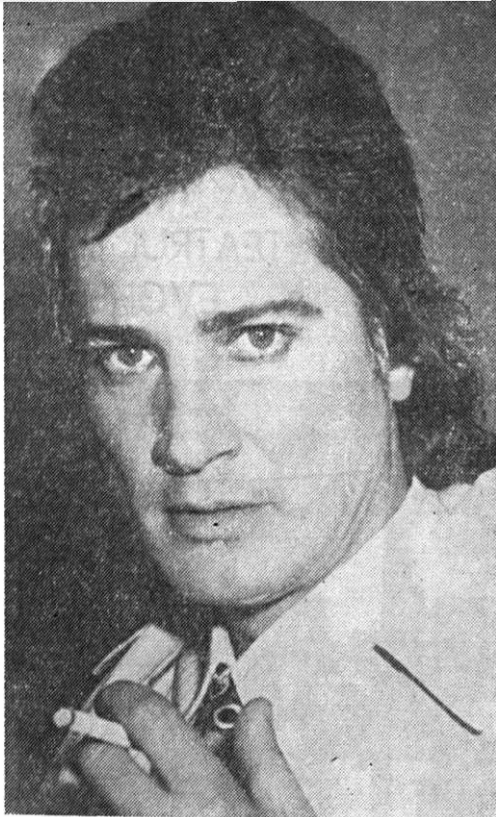
(Teatrul de Stat din Oradea)

Nicolae Barosan a absolvit I.A.T.C. în anul 1964 la clasa profesorilor Ion Șahighian și Constantin Moruzan. Repartizat la Teatrul „Mihai Eminescu” din Botoșani, și-a făcut acolo primii ani de stagiatură. Din 1966 s-a integrat în colectivul Teatrului de Stat din Oradea, unde și-a impus talentul, și-a modelat personalitatea artistică și a devenit o prezență pe afișele teatrului orădean. Aici, Nicolae Barosan a adus la rampă personaje ca: Mihail (*Io, Mircea Voievod* de Dan Tărchilă), Sorin (*Simple coincidențe* de Paul Everac), Emilian (*Romulus cel Mare* de Fr. Dürrenmatt), Valère (*Tartuffe* de Molière), Costar (*Ofițerul recrutor* de G. Farquhar), Karl Heinz (*Heidelbergul de altădată* de W. Meyer-Förster), Apolodor și Stan Boldur (*Michelangelo și Dictatorul* de Al. Kirițescu), Biff (*Moartea unui comis-voiajor* de A. Miller), Jafet (*Arca bunei speranțe* de I. D. Sirbu), Adam (*Procesul Adam și Eva* de Rudi Strahl), Christian (*Regele gol* de E. Șvart), Petru (*Acești ingeri triști* de D. R. Popescu). Radu Cociăș (*Muscata din Jereastră* de V. I. Popa), Toffolo (*Gilceville din Chioggia* de Goldoni), Paris (*Războiul Troiei nu va avea loc* de J. Giraudoux), Autolycus (*Poveste de iarnă* de Shakespeare), Sala (*Noapte albă* de Mircea Bradu) etc.

În viitoarea premieră, *Bomba zilei*, lucrare semnată de doi scriitori americani — Ben Hecht și Charles McArthur — Nicolae Barosan va interpreta rolul principal: pe ziaristul Hildy Johnson. Spectacolul se repetă în regia lui Szombati Gille Otto și scenografia Tatiane Manolescu-Uleu.

„Hildy Johnson este un rol de mare răspundere profesională; îmi impune sarcini actoricești deosebit de serioase și dificile, legate atât de individualitatea rolului ca atare, cât și de relațiile cu colegii, care, pe partituri mai puțin întinse, sînt mereu prezenți în scenă, în furnicarea unei redacții americane, situată în apropierea unei închisori.

Sînt — adică trebuie să fiu — interpretînd pe Hildy Johnson un gazetar de primă mînă, un tip robust, sigur pe sine, inteligent, viu, perspicace, impertinent atît cît trebuie și contaminat fără șansă de vindecare de pasiunea pentru profesiune. Profesiune, fără îndoială, seducătoare și nobilă, cîtă

poate fi pusă în folosul și spre binele omului. Din păcate, însă, în lumea capitalistă presa este un instrument în mîna celor puternici și, ca atare, dirijată de aceștia, în interesul lor. Corupția, minciuna, supunerea, lașitatea, violența sînt străine fondului său intim, chiar dacă, uneori „hahaleră”, el acceptă și compromisuri în redacția temutului Walter Burns. El înțelege însă că e greu să trăiești mereu între *da* și *nu*, că de fermitatea și claritatea poziției poate depinde viața unui om, ba chiar viața și soarta umanității. El încearcă să rupă plasa în care e prins și care îi interzice să creadă în idealurile pline de noblețe cu care și-a început cariera. El simte că se cufundă într-o mocirlă în care, dacă nu izbutește să se retragă la vreme, se va pierde iremediabil.

El iubesc pe Hildy pentru licărul de omenie ce-i dă curaj să înfrunte un redactor-cherber, o poliție-caracatiță, un guvern-monstru, un mod de a gîndi străin omenescului. Sper să-l și înțeleg bine — cu toate că lumea lui îmi este străină și n-o cunosc decît din lecturi. Dar gîndul că Hildy ar putea deveni, că are toate datele pentru a deveni un ziarist activ, un om politic ca Regis Debray de pildă, mă emoționează și mă face să meditez profund asupra destinului său. Într-un fel, meseria de reporter seamănă cu cea de actor: te solicită continuu, te subjugă, îți pretinde eforturi susținute, pentru a te putea menține pe *pagina întâi*... Îți cere mereu să fii ecoul timpului tău.“

Maria Marin